

لوح رئیس - صدر اعظم عثمانی

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

لوح رئیس - صدر اعظم عثمانی - من آثار حضرت بهاءالله - دریای
دانش - صفحه 43 - 57

(8)

(لوح رئیس - صدر اعظم عثمانی)

هو المالک بالاستحقاق

قلم اعلی میفرماید : ای نفسی که خود را اعلی الناس دیده و غلام الهی را که چشم ملاً اعلی باو روشن و منیر است ادنی العباد شمرده ای غلام توقعی از تو و امثال تو نداشته و نخواهد داشت چه که لا زال هریک از مظاہر رحمانیه و مطالع عز سبحانیه که از عالم باق بعرصه فانی برای احیای اموات قدم گذاردہ اند و تجلی فرموده اند امثال تو آن نفوس مقدسه را که اصلاح اهل عالم منوط و مربوط باآن هیا کل احديه بوده از اهل فساد دانسته اند و مقصرا شمرده اند قد قضی نجیب و تجد نفسک فی خسران عظیم

بزعم تو این محیی عالم و مصلح آن مفسد و مقصرا بوده جمعی از نسوان و اطفال صغیر و مرضعات چه تقصیر نموده اند که محل سیاط قهر و غضب شده اند ؟ در هیچ مذهب و ملتی اطفال مقصرا نبوده اند قلم حکم الهی از ایشان مرتفع شده ولکن شراره ظلم و اعتساف تو جمیع را احاطه نموده اگر از اهل مذهب و ملتی در جمیع کتب الهیه و زیر قیمه و صحف متقدنه بر اطفال تکلیفی نبوده و نیست و از این مقام گذشته نفوسي هم که بحق

قاتل نیستند ارتکاب چنین امور نموده اند چه که در هر شیء اثری مشهود و احدی انکار آثار اشیاء نموده مگر جاهلی که بالمره از عقل و درایت محروم باشد لذا البته ناله این اطفال و حنین این مظلومان را اثری خواهد بود

جمعی که ابدا در مالک شما مخالفتی نموده اند و با دولت عاصی نبوده اند در ایام و لیالی در گوشه ای ساکن و بذکر الله مشغول چنین نفوس را تاراج نمودید و آنچه داشتند بظلم از دست رفت بعد که امر بخروج این غلام شد بجزع آمدند و نفوسی که مباشر نفی این غلام بودند مذکور داشتند که باین نفوس حرف نیست و حرجی نه و دولت ایشان را نفی نموده اگر خود بخواهند با شما بیایند کسی را با ایشان سخنی نه این فقراء خود مصارف نمودند و از جمیع اموال گذشته بلقای غلام قناعت نمودند و متوكلین علی الله مرة اخری با حق هجرت کردند تا آنکه مقر حبس بهاء حصن عکا شد و بعد از ورود ضباط عسکریه کل را احاطه نموده انانا و ذکورا صغیرا و کبیرا جمیع را در قشله نظام منزل دادند شب اول جمیع از اکل و شرب منوع شدند چه که باب قشله را ضباط عسکریه اخذ نموده و کل را منع نمودند از خروج و کسی بفکر این فقراء نیفتاد حتی آب طلبیدند احدی اجابت نمود چندیست که میگذرد و کل در قشله محبوس و حال آنکه پنج سنه در ادرنه ساکن بودیم جمیع اهل بلد از عالم و جاهل و غنی و فقیر شهادت دادند بر تقدیس و تنزیه این عباد در حین خروج غلام از ادرنه یکی از احبابی الهی بدست خود را فدا نمود نتوانست این مظلوم را در دست ظلمان مشاهده نماید و سه مرتبه در عرض راه سفینه را تجدید نمودند معلوم است بر جمیع اطفال از حمل ایشان از سفینه بسفینه چه مقدار مشقت وارد شد و بعد از خروج از سفینه چهار نفر از احباب را تفريق نمودند و منع نمودند از همراهی و بعد از خروج غلام یکی از آن چهار نفر که موسم بعد الغفار بود خود را در بحر انداخت و معلوم نیست که حال او چه شد

این رشحی از بحر ظلم وارد است که ذکر شد و مع ذلک اکتفا نموده اید هر یوم مأمورین حکمی اجرا میدارند و هنوز منتهی نشده در کل لیالی و ایام در مکر جدید مشغولند و از خزانه دولت در هر شبانه روز سه رغيف نان به اسارتی میدهند و احدی قادر بر اکل آن نه از اول دنیا تا حال چنین ظلمی دیده نشده و شنیده نگشت

فَوَالذِّي أَنْطَقَ الْبَهَاءَ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ لَمْ يَكُنْ لَّكُمْ شَأنٌ وَلَا ذَكْرٌ عِنْدَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا أَرْوَاحَهُمْ وَأَجْسَادَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ حَبَّالَهُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ كَفَى إِذْ طَيْنَ عَنْدَ اللهِ أَعْظَمُ اسْتَأْنَدَ إِذْ مُلْكَتْ وَسُلْطَنَتْ وَعَزَّتْ وَدُولَتْ شَمَا وَلَوْ يَشَاءُ لِيَجْعَلَكُمْ هَبَاءً مَنْبَثًا وَسُوفَ يَأْخُذُكُمْ بِقَهْرِ مَنْ عَنْدَهُ وَيَظْهَرُ الْفَسَادُ بَيْنَكُمْ وَيَخْتَلِفُ مَالَكُمْ إِذَا تَنَحُونَ وَتَتَضَرُّعُونَ وَلَنْ تَجْدُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ مَعِينٍ وَلَا نَصِيرٌ إِنَّ ذَكْرَنَهُ ازْبَرَى آنَسَتْ كَمْ مَتَبَّهٌ شَوِيدَ چه که غضب الهی آن نفوس را احاطه نموده ابدا متتبه نشده و نخواهید شد و نه بجهت آنست که ظلمهای واردہ بر افس طیبه ذکر شود چه که این نفوس از نهر رحمن بہیجان آمده اند و سکر سلسیل عنایت الهی چنان اخذشان نموده که اگر ظلم عالم بر ایشان وارد شود در سبیل حق راضی بل شاکنده ابدا شکوه ای نداشته و ندارند بلکه دماءشان در ابدانشان در کل حین از رب العالمین آمل و سائلست که در سبیلش بر خاک ریخته شود و همچنین روؤسشان آمل که بر کل سنان در سبیل محبوب جان و روان مرتفع گردد چند مرتبه بلا بر شما نازل و ابدا التفات ننمودید

یکی احتراق که اکثر مدینه بنار عدل سوخت چنانچه شعرا قصائد انشاء نمودند و نوشته اند که چنین حرقی تا
بحال نشده مع ذلک بر غفلتتان افزود و همچنین وبا مسلط شد و متنه لشید و لکن منتظر باشید که غضب
الهی آماده شده زود است که آنچه از قلم امر نازل شده مشاهده نماید آیا عزت خود را باقی دانسته اید و یا
ملک را دائم شمرده اید؟ لا و نفس الرحمن نه عزت شما باقی و نه ذلت ما این ذلت خفر عزت‌هاست و لکن نزد
انسان

وقتی که این غلام طفل بود و بحد بلوغ نرسیده والد از برای یکی از اخوان که کبیر بود در طهران اراده تزویج
نمود و چنانچه عادت آن بلد است هفت شبانه روز بجشن مشغول بودند روز آخر مذکور نمودند امروز بازی شاه
سلطان سليم است و از امراء و اعیان و ارکان بلد جمعیت بسیار شد و این غلام در یکی از غرف عمارت نشسته
مالحظه مینمود تا آنکه در صحن عمارت خیمه بر پا نمودند مشاهده شد صوری بهیکل انسانی که قامشان بقدر
شیری بنظر می‌آمد از خیمه بیرون آمده ندا مینمودند که سلطان می‌آید کرسیها را بگذارید بعد صوری دیگر
بیرون آمدند مشاهده شد که بخاروب مشغول شدند و عده‌ه اخری به آب پاشی بعد شخصی دیگر ندا نمود مذکور
نمودند جارچی باشی است ناس را اخبار نمود که برای سلام در حضور سلطان حاضر شوند بعد جمعی با شال و
کلاه چنانچه رسم عجم است و جمعی دیگر با تبرزن و همچنین جمعی فراشان و میر غضبان با چوب و فلک آمده
در مقامهای خود ایستادند بعد شخصی با شوکت سلطانی و اکلیل خاقانی بکال تخت و جلال يتقدم مرة و يتوقف
اخرى آمده در کمال وقار و سکون و تمکین بر تخت متمكن شد و حين جلوس صدای شلیک و شیپور بلند
گردید و دخان خیمه و سلطان را احاطه نمود بعد که مرتفع گشت مشاهده شد که سلطان نشسته و وزراء و
امراء و ارکان بر مقامهای خود مستقر در حضور ایستاده اند در این اثناء دزدی گرفته آوردن از نفس سلطان
امر شد که گردن او را بزنند فی الفور میر غضب باشی گردن آنرا زده و آب قرمزی که شبیه بخون بود از او
جاری گشت بعد سلطان بحضور بعضی مکالمات نموده در این اثناء خبر دیگر رسید که فلاں سرحد یاغی شده
اند سان عسکر دیده چند فوج از عساکر با طویخانه مأمور نمود بعد از چند دقیقه از ورای خیمه استماع
صداهای طوب شد مذکور نمودند که حال در جنگ مشغولند این غلام بسیار متفکر و متحریر که این چه
اسباییست سلام منتهی شد و پرده خیمه را حائل نمودند بعد از مقدار بیست دقیقه شخصی از ورای خیمه بیرون
آمد و جعبه ای در زیر بغل از او سؤال نمودم: این جعبه چیست و این اسباب چه بوده؟ مذکور نمود که جمیع
این اسباب منبسطه و اشیای مشهوده و سلطان و امراء و وزراء و جلال و استجلال و قدرت و اقتدار که
مشاهده فرمودید الآن در این جعبه است

فوری الی خلق کل شیء بكلمة من عنده که از آن یوم جمیع اسباب دنیا بنظر این غلام مثل آن دستگاه آمده
و می‌آید و ابدا بقدر خردلی و قرنداشته و نخواهد داشت بسیار تعجب مینمودم که ناس بچنین امورات افتخار
مینمایند مع آنکه متبرزین قبل از مشاهده جلال هر ذی جلالی زوال آنرا بعین اليقین ملاحظه می‌نمایند ما
رأیت شيئاً الا وقد رأیت الزوال قبله و كفی بالله شهیداً بر هر نفسی لازم است که این ایام قلیله را بصدق و

انصاف طی نماید اگر بعرفان حق موفق نشد اقلاً بقدم عقل و عدل رفتار نماید عنقریب جمیع این اشیاء ظاهره و خرائی مشهوده و زخارف دنیویه و عساکر مصفوفه و البسه مزینه و نفوس متکبره در جعبه قبر تشریف خواهند برد بهمایه همان جعبه و جمیع این جدال و نزاع و افتخارها در نظر اهل بصیرت مثل لعب صیبايان بوده و خواهد بود اعتبر و لا تکن من الذین یرون و ینکرون از این غلام و دوستان حق گذشته چه که جمیع اسیر و مبتلایند و ابدا هم از امثال تو توقعی نداشته و ندارند

مقصود آنکه سر از فراش غفلت برداری و بشور آئی بی جهت معرض عباد الله نشوی تا قدرت و قوت باقیست در صدد آن باشید که ضری از مظلومی رفع نماید اگر فی الجمله بانصاف آئید و بعین اليقین مشاهده در امورات و اختلافات دنیای فانیه نماید خود اقرار مینماید که جمیع بهمایه آن بازیست که مذکور شد بشنو سخن حق را و بدنیا مغور مشوأین امثالکم الذین ادعوا البویة فی الارض بغير الحق و أرادوا أن يطفئوا نور الله فی بلاده و يخربوا أركان البيت فی دیاره هل ترونه؟ فأنصف ثم ارجع إلی الله لعله یکفر عنک ما ارتکبته فی الحیاة الباطله و لو إننا نعلم بأنک لن توفق بذلک ابدا لأن بظلمک سعر السعیر و ناح الروح و اضطربت أركان العرش و تزلزلت أقدمة المقربین

ای اهل ارض ندای این مظلوم را با آذان جان استقایع نماید و در این مثی که ذکر شده درست تفکر کنید شاید بنار امل و هوی نسوزید و باشیاء مزخرفه دنیای دنیه از حق منوع نگردید عزت و ذلت فقر و غنا زحمت و راحت کل در مرور است و عنقریب جمیع من علی الأرض بقبور راجع لذا هر ذی بصری بمنظر باقی ناظر که شاید بعنایات سلطان لا یزال بملکوت باقی در آید و در ظل سدره امن ساکن گردد اگرچه دنیا محل فریب و خدمه است ولکن جمیع ناس را در کل حین بقنا اخبار مینماید همین رفتن اب ندائیست از برای ابن و او را اخبار میدهد که تو هم خواهی رفت و کاش اهل دنیا که زخارف اندوخته اند و از حق محروم گشته اند میدانستند آن کنز بکه خواهد رسید لا و نفس البهاء احدی مطلع نه جز حق تعالی شأنه حکیم سنائی علیه الرحمه گفته : " پند گیرید ای سیاهیتان گرفته جای پند گیرید ای سفیدیتان دمیده بر عذر "

ولکن اکثری در نوم اند مثل آن نفوس مثل آن نفسی است که از سکر نمر نفسانیه با کلی اظهار محبت مینمود و او را در آغوش گرفته با او ملاعنه میکرد چون فجر شعور دمید و افق سماء از نیر نورانی منیر شد مشاهده نمود که معشوقه و یا معشوق کلب بوده خائب و خاسرو نادم بمقر خود باز گشت

همچه مدان که غلام را ذلیل نمودی و یا بر او غالی مغلوب یکی از عبادی و لکن شاعر نیستی پست تین و ذلیلتین مخلوق بر تو حکم مینماید و آن نفس و هوی است که لازال مردود بوده اگر ملاحظه حکمت بالغه نبود ضعف خود و من علی الأرض را مشاهده می شودی این ذلت عزت امر است لو کنتم تعرفون لا زال این غلام

کلمه ای که مغایر ادب باشد دوست نداشته و ندارد الأدب قیصی به زینا هیا کل عبادنا المقربین والا بعضی از اعمال که همچه دانسته اید مستور است در این لوح ذکر میشد

ای صاحب شوکت این اطفال صغار و این فقراء بالله میر آلای و عسکر لازم نداشتند بعد از ورود گلی بولی عمر نامی بینباشی بین یدی حاضر الله یعلم ما تکلم به بعد از گفتگوها که برائت خود و خطیه شما را ذکر نمود این غلام مذکور داشت که اولا لازم بود این که مجلسی معین نمایند و این غلام با علمای عصر مجتمع شوند و معلوم شود جرم این عباد چه بوده و حال امر از این مقامات گذشته و تو بقول خود مأموری که ما را با خرب بلاد حبس نمائی یک مطلب خواهش دارم که اگر بتوانی بحضرت سلطان معروض داری که ده دقیقه این غلام با ایشان ملاقات نماید آنچه را که حجت میدانند و دلیل بر صدق قول حق می شمند بخواهند اگر من عند الله اتیان شد این مظلومان را رها نمایند و بحال خود بگذارند عهد نمود که این کلمه را ابلاغ نماید و جواب بفرستد خبری از او نشد و حال آنکه شأن حق نیست که بنزد احدی حاضر شود چه که جمیع از برای اطاعت او خلق شده اند و لکن نظر باین اطفال صغیر و جمعی از نساء که همه از یار و دیار دور مانده اند این امر را قبول نمودیم مع ذلک اثری بظهور نرسید عمر حاضر و موجود سؤال نماید لیظهر لكم الصدق

و حال اکثری مریض در حبس افتاده اند لا یعلم ما ورد علينا إلا الله العزيز العليم دو نفر از این عباد در اول ایام ورود برفیق اعلی شتافتند یک روز حکم نمودند که آن اجساد طبیه را بر ندارند تا وجه کفن و دفن را بدنهند و حال آنکه احدی از آن نفوس چیزی نخواسته بود و از اتفاق در آن حین زخارف دنیویه موجود نبود هر قدر خواستیم که بما وا گذارند و نفوسي که موجوداند حمل نعش نمایند آن هم قبول نشد تا آنکه بالآخره سجاده ای بردند در بازار حراج نموده وجه آن را تسليم نمودند بعد که معلوم شد قدری از ارض حفر نموده آن دو جسد طیب را در یک مقام گذارده اند با آنکه مضاعف خرج دفن و کفن را اخذ نموده بودند قلم عاجز و لسان قاصر که آنچه وارد شده ذکر نماید و لکن جمیع این سوم بلایا در کام این غلام اعدب از شهد بوده

ای کاش در کل حین ضر عالمین در سبیل الهی و محبت رحمانی بر این فانی بحر معانی وارد میشد از او صبر و حلم می طلبیم چه که ضعیف اید نمی دانید چه اگر ملتفت میشدی و بنفعه ای از نفحات متضوعه از شطر قدم فائز میگشتی جمیع آنچه در دست داری و بآن مسروی میگذاشتی و دریکی از غرف مخربه این سجن اعظم ساکن میشدی از خدا بخواه بحد بلوغ برسی تا بحسن و قبح اعمال و افعال ملتفت شوی و السلام علی من اتبع

المهدی